

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 4. 2006, č. j. 65 Az 74/2005 - 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou ke Krajskému soudu v Ostravě poštovní přepravou dne 12. 5. 2006 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2005, č. j. OAM-460/VL-07-04-2005, o neudělení azylu z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a jímž bylo současně vysloveno, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek byl doručován na stěžovatelem do té doby uváděnou adresu (*P.o.S S., J. C., a.s., Č. p. 197, S.*). Protože adresát, podle údajů na doručence zásilky založené ve spisu, požádal o uložení zásilky bez předchozího pokusu o její doručení, zásilka byla v pátek dne 14. 4. 2006 uložena na poště a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Stěžovatel si zásilku obsahující rozsudek, jak opět vyplývá z údajů na doručence založené ve spisu, vyzvedl v pondělí 18. 4. 2006.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, může-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem. Podle ustanovení § 46 odst. 3 o. s. ř., nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odst. 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Bez předchozího pokusu o doručení písemnosti na adresu uvedenou v odstavci 1 lze písemnost uložit, jestliže o to fyzická osoba předem písemně požádá doručující orgán a jestliže podpis na žádosti byl úředně ověřen.

Podle § 50c odst. 1 o. s. ř., byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do tří dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení (což je případ předmětné zásilky), považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Z výše uvedeného tedy plyne, že za den doručení napadeného rozsudku stěžovateli je třeba považovat den vyzvednutí zásilky, a to pondělí 18. 4. 2006, který byl dnem spadajícím do desetidenní úložní lhůty.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu, počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, dnem doručení napadeného rozsudku stěžovateli do vlastních rukou bylo pondělí 18. 4. 2006. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 19. 4. 2006 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí 2. 5. 2006 (§ 40 odst. 2, 3 s. ř. s.). K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději 2. 5. 2006 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost

byla podána ke Krajskému soudu v Ostravě poštovní přepravou doporučeně na poště P. 4, pod č., až dne 12. 5. 2006, tedy opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 4. 2006, č. j. 65 Az 74/2005 - 25, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána.

Stěžovatel požádal o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost opožděná, se Krajský soud v Ostravě, jemuž v rámci úkonů po podání kasační stížnosti (§ 108 s. ř. s.) příslušelo o této věci rozhodovat, se tímto návrhem pro nadbytečnost zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Současně stěžovatel v kasační stížnosti navrhoval, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost, se tímto požadavkem Nejvyšší správní soud zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu